

ΤΑ ΤΣΟΥΜΕΡΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ὅργανον τῶν ἀπανταχοῦ Τσουμεριωτῶν.

Ἐκδιδόμενον ἐν Ἰωαννίνοις

ὑπὸ τοῦ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ

Ὁ ἀράνης
τῶν πραμάντων με τὸ κρύο νερό.

Έτος Α'.

Τεύχος 8

ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	Διευθύνεται :	ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Εσωτερικοῦ Δρ. 25	Ἀπὸ τριμελὲς Συντακτικὴ	Ἀύγουστος
Ἐξωτερικοῦ » 50	Ἐπιτροπὴ	1925

Νομικὸς Σύμβουλος :
Ὁρέστης Βάλλας, Δικηγόρος

ΓΡΑΦΕΙΑ :
Ὁδὸς Μπιζανίου ἀριθ. 41

ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ

- 1 Σὰν γίγαντας πελώριος ὀρθῶνεις τὸ κορμὶ σου
περήφανα στὰ σύννεφα ποὺ στέκουν σὶν αἰθέρα!
Καὶ σκόρπια γύρωτὰ χωριὰ θωρῶντας τὴ μορφὴ σου
Σὲ χαιρετοῦν μὲ σεβασμὸ καὶ σὲ καλοῦν πατέρα.
- 2 Βαθεῖα μέσα στὰ σπλάχνα σου κρύβεις τὰ κρυὰ νερὰ
Ποῦ ἀπ' τὴς πλαγιῆς κατακυλοῦν σὲ δροσερὲς πηγές.
Καὶ τὰ ψυλόκορμα ἔλατα, τὰ κέδρα τὰ πικρὰ
στὰ δασωμένα σου ριζὰ σκορπίζουν εὐωδιές.
- 3 Σὲ εἶδα χιονοστόλιστο σ' ὀλόλευκα σινδόνια
νά λάμπης σὰν ἀρματωλὸς φορῶντας τὴ φλοκάτα!
Καὶ σὰν νυφούλες λιγερὲς νὰ γέρνουνε, ἀπὸ χιόνια
τὰ μυροβόλα ἔλατα σιτοὺς κλώνους τῶν γεμάτα!
- 4 Σὲ εἶδα καὶ τὴν ἀνοίξει στὰ πράσινα ντυμένο.
Κι' ὅταν ὁ ἥλιος ρόδιζε τὴς ὠμορφες πλαγιῆς
ἄστραφταν μέσ' στὰ μάτια μου, βονὸ μου μαγεμένο
χιλιῶν λογίων χρωματισμοί, τοῦ ἡλίου ἀναλαμπές!
- 5 Μὲ τράβηξαν τὰ κάλλη σου μέσ' στὴς ψηλὲς κορφές
κι' εἶδα νὰ βόσκουν τινάκια ἐδῶ κ' ἐκεῖ μέσ' στὰ λιβάδια
κοπές—κοπές τὰ πρόβατα καὶ χῶρια τὰ γελάδια
καὶ στοὺς γρεμοὺς νὰ σκαρφαλοῦν ἡ γίδες ἡ παχιές!
- 6 Καὶ τὰ κουδούνια ἀκουσὰ ν' ἀχοῦν ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη
καὶ τῆς πλαγιῆς ν' ἀκούγῃ παθὴν τὸν τόπο
σὴν σιγαλιὰ τὴ βραδυνὴ... Καὶ πόλλο ἓνα δάκρυ
στὰ μάτια, σὰν θυμῆθῃς τοῦ ποιητῆ τὸν πόνο!
- 7 Κι' ὁ νοὺς μου στὰ τριπάνικα τραγοῦδια τοῦ Κρηστάλλη
πέταξε! καὶ θυμῆθῃς κόσμους παλῶν καὶ χρόνια,
Ἐνῶ μιὰ πετροπέδιλα μὲ πλουμιστὸ κεφάλι
λαλοῦσ' ἐρώων λάλημα μέσ' στὰ ψηλὰ κοιτῶνια!
- 8 Σκαρφάλωσα καὶ στήν κορφὴν σὶν ὠμορφο καταφύγι
κ' εἶδα στὰ κάτω!... Ἄβυσσος!... Κ' εἶδα ψηλὰ!... Κοράκια
κ' ἀετοὺς ν' ἀνεμίζουν γυροδόντας κυλῆρι,
Ψοφῆμια ποὺ γρεμίστηκαν ἢ τρυφερὰ ἀρνάκια.
- 9 Κοιτῶνι βροῖα κ' βλαστὰ μ' ἀγνάντεψα ὡς πέτρα,

στά θουλλικά τὰ Γιάννενα, στη λίμνη τῆ ξυνοῦ,
ποῦ τῆς Φροσύνης ἔστησε τὸ μνημεῖο· κεί μια μέρα
Τ' ἀλή-παυσά ἡ ἔρση καὶ φύσε δαγγή!

10 Κι' ὁ Κασσιώπης πρόβαλε σὸ νῦν μου ἀγματομένος
μέσ' τὰ παλὰ λημέρια του, σὲ ἀραγτὸ βουνό του!
κι' ἀντίκρισε τὸν ἀλάστο! μὴ νὰ!... ποῦ κρημασμένος
σὰν ἥρωας ὑπόμεινε σκληρὸ τὸ θάνατό του.

11 Καὶ πόσοι ἄλλοι ἀρματοῦλοι δὲν ἔστησαν λημέρι
στοῦ Τζουμέρκου π' ὠμορφα καὶ ἀπαιτία βουνά!
Δεβέντες πὸς ἀγρόμητοι πιασμένοι χέρι—χέρι
δὲν ἔσβησαν τὸν κλέφτικο τρυγύω σὲ ψητά!

12 Τόρξι ἔεινοι χάθηκαν καὶ ὁ ἥμος τὸν οἱ βλάχοι
ὅμως συνιρόφοι ἀχώριστοι σὺ εἶνε πάντα οἱ βλάχοι
μὲ τὶς ἀγκλίσεις τὶς μακρυὰς, τὰ λιγδερά σελλάχι·
τὰ γίδια καὶ τὰ πρόβατα καὶ ἡ πέροδικες σὲ βράχια.

13 Καὶ τὰ γλυκόφωνα κυτρίει καὶ τοῦ βοσκῶ ἡ φλογέρα
τῆς πέροδικας τὸ λάλημα τοῦ σταυραστο οἱ κρημνοὶ
καὶ τῶν σκυλλιών τὸ γαύγισμα π' ἀχάει πέρα ὡς πέρα
κι' ἀναταράζει στήν ἐρμιά τὴν πλαγερὴ σιγή.

14 Μὴ καὶ τὰ σκόρπια σου παιδιὰ ποῦ τριγυρνῶν σὰ ξένα
μὲ καρδιοκτύπι καὶ καὶ μὲ ἐσένη νοσταλγοῦν
καὶ ν' ἀναπνεύσουν λαχταροῦν μ' ἐλπίδα πάντα ἐσένη
καὶ ν' ἀνμπνεύσουν τῆς δροσιάς τὴν αἶθρα σου ποθοῦν.

15 Αἰώνια ἐσὺ θ' ὀπτεῖσαι δλόρθε! καὶ αἰώνια
ἄλλα θὰ φεύγουν, θ' ἀρῶνται καινούργια ἄλλα χρονια!
Κ' ἐνῶ ἀμέτρητες γενεὲς θὰ χάνονται θὰ σβύσονται
Ἐσένη πάντα ἀγέραςτο λεβέντη θὰ θυμούνται.

Βουιγαρέλι 16 Ἰουνίου 1925

«Φυσιολότης»

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΕΣ

Ὁ διαβάτης τῶν Ἀγώντων σὲ πέμπτο
τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας, γράφει τὰ ἑξῆς σχε-
τικῶς μὲ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. «Ὅτι ἔ-
νας ὑπάλληλος, ὅσο προδότης καὶ ἂν εἶνε, δὲν
θὰ μπορέσει ποτὲ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν φθοροποι-
ὸν δράσι, ἂν δὲν εὗρη καὶ στοιχεῖα ἐντόπια νὰ
τὸν ὑπηρετήσουν. Σ' αὐτὸ, πρέπει ὅλοι μας,
νὰ προσέξουμε καὶ νὰ καταλάβουμε, πῶς ἡ συμ-
περιφορὰ μας, πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους
πρέπει, νὰ εἶνε τέτοια. Ὅστε καθεὺς καλὸς ὑπάλ-
ληλος, νὰ ἐνισχύεται στήν ἐκτέλεσι τοῦ ἔργου
του, ὁ δὲ κακὸς νὰ μὴ τολμᾷ, νὰ ὑπεισέρχηται
στὰ οἰκογενειακά μας καὶ θίγει τὸ ἐγὼ μας, ἀλ-
λὰ νὰ συγκρατεῖται στὰ ὅρια τῆς εὐπρεπείας
ἀφ' οὗ αὐτὸς μόνος του δὲ μπορεῖ νὰ τὸ νοιώ-
σῃ...». Αἱ παρατηρήσεις αὐτὲς τοῦ διαβάτου, οἱ
τόσο λογικὲς καὶ πρακτικὲς, εἶνε, ἀνάγκη νὰ με-
λετηθοῦν καλὰ ἀπ' ὅλους μας, γιατί οὔτε εἰ κα-
κοὶ δυστηρῶς ὑπαλλήλοι ἀπὸ τὰ Τζουμέρκα λεί-
πουν, οὔτε ἡμεῖς οἱ Τζουμερκιώτες καίτοι ἔχο-
με 44 χρόνια ἐλευθεροῖ, ἀποκτήσαμε τὸ θάνα-
τος νὰ τοὺς βάζουμε στὴ θέσι τους. Δὲν θέλομε
νὰ ἀναφέρουμε γεροντότα καὶ ὀνόματα δημοσί-
ων ὑπαλλήλων ἐναντίον τῶν ὁποίων πολλὰ λέ-
γονται καὶ ἄδονται, γιατί ὁ σκοπὸς μας εἶναι
νὰ ὑποδείξουμε τί πρέπει νὰ γίνῃ γιὰ τὴ
χρηστὴ διοίκησι τοῦ τόπου μας σὲ μέλλον.

Καὶ ἰον. Τὸ Κράτος δὲν πρέπει νὰ στέλλῃ
στὰ Τζουμέρκα τοὺς χειρότερους ὑπαλλήλους,
γιατί οἱ πολλοὶ ἄθροισαι διὰ πολλοὺς λόγους
καὶ κυρίως γιὰ τὴν ἑλληνικὴν συγκοινωνίαν εἶνε
ἀμόρφωτοι καὶ δὲν εἶναι τὸ σθένος νὰ καταδί-
δουν καθεὺς παρανομία τῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὅπο-
ι εἶναι πλέον γίνονται τυραννίσκοι καὶ τοὺς ἐκ-
μεταλλεύονται. Τοὺς τυχόν τοιοῦτους ὑπαλλή-
λους, ἂν καὶ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα Κρά-
τος τοιοῦτους πρέπει νὰ τοῦ στέλλῃ στὰ κέν-
τρα, γιατί ἐκεῖ αἱ προϋστάμεναι ὑπηρεσίαι ἀφ'
ἐνὸς καὶ τὸ ἀνεπαρκές περιβάλλον τῶν κα-
τοίκων ἀφ' ἑτέρου τοὺς συγκρατοῦν στὰ ὅρια
τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς εὐπρεπείας. Στὰ Τζου-
μέρκα ὅμως στήν ἀπομεταρριπμένη αὐτὴ ἐπαρ-
χία, ὅπου οὔτε σκιά ἐπιθεωρητοῦ καὶ προϋστα-
μένου δὲν ὑπάρχει καὶ ὅπου ὁ πολὺς κόσμος εἶ-
νε ἀμόρφωτος, ἀνάγκη νὰ στέλλῃ τοὺς περὶ ἡ-
θικοῦς καὶ ἱκανοῦς, γιὰ νὰ διδάξουν καὶ μορ-
φώσουν τὸν ἀμόρφωτο πολίτη καὶ τοῦ ἀπο-
σπᾶσουν τὸν Κρατικὸ θανμασμό.

2ον. Οἱ Τζουμερκιώτες πρέπει τίλος νὰ νοι-
ώσουν, ὅτι ἀντὶ νὰ μὴ παραπονοῦνται ὅτι ὁ
τάδε ὑπάλληλος ἔκανε ἐκεῖνο καὶ ἐκεῖνο κλπ,
πρέπει νὰ καταγγέλλουν μὲ θάρρος τὰ παρανο-
μίας τῶν ὑπαλλήλων, γιατί δὲν εἶνε ἀνδρικών
δὲν εἶνε συμφέρον, νὰ ἀνέχονται τόσα ἀδική-
ματα εἰς βάρος των καὶ νὰ μὴ τολμοῦν νὰ τὰ
καταδίδουν ὑπευθύνως. Τὰ Τζουμέρκα εὐχαρί-
στως ἀναλαμβάνουν νὰ δημοσιεύσουν ἐνυπο-
στως καταγγελίας παντός Τζουμερκιώτου καὶ
γράφους καταγγελίας παντός Τζουμερκιώτου καὶ

Ὁ ἰδεώδης πολιτικὸς τῶν Τζουμέρκων ΚΩΝΣΤ. ΚΟΤΤΙΚΑΣ

Θεωροῦν καλὴν τὴν τὰ «Τζουμέρκα» ὅπως ἐπαναφέρουν εἰς τὴν μνήμην τῶν
Τζουμερκιωτῶν ἐναῖδεσθαι πολιτικὸν ἕνα ἀδαμάντινο χαρακτῆρα, ἕνα ἀγνὸν πατρι-
ώτη, ἕνα χρηστότατον δημόσιον ἐπάλληλον, ἕνα πτωχὸν καὶ ἐντιμον οἰκογενειάρχην
τὸν αἰμυνηστον Κωνστ. Κοττίκαν.

Ἰσοῦς πολὺ τῶν νεωτέρων μελετῶντες τὸν βίον τοῦ ἀποβοῦν χρήσιμα τοπικὰ στοι-
χεῖα. τοῦτο θὰ εἶναι μιὰ μεγάλη ὑπηρεσία τῶν Τζουμέρκων γιὰ τὴν ἀναγέννησι τοῦ
τόπου. Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου τεύχους ἀρχεῖται ἡ δημοσίευσις τῆς βιογραφίας του.

Τζουμέρκα

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ «ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ»

Σάββατον Ἰουνίου 1925

Ἀγαπητὰ μου «Τζουμέρκα»

Μὲ ἀνυπόκριτη χαρὰ χαιρετίζω τὴν ἐκδοσὶ
ἐνὸς περιοδικοῦ ποῦ θ' ἀρχιλήθῃ μὲ τὴν προα-
γωγὴν τῶν συμφερόντων καὶ περιφερειᾶς, ἡ ὁ-
ποία, ἀπὸ τὴν ἀφροντησὶν τῶν ἀρχόντων καὶ ἀ-
πὸ τὴν κακομοιρία ποῦ δόρει τὴν Ρωμείαν δι-
οίκησι, εἶνε μαραμένη σὲ ὅλες τῆς ἐκδηλώσεις
τῆς ζωῆς τῆς.

Ὁ πόνος γιὰ τὴν κατάστασι τοῦ τόπου αὐ-
τοῦ διακρίνεται δυνατός μέσα στὴς γραμμὲς τῶν
σελίδων τοῦ περιοδικοῦ.

Τὸ κράτος μας δὲν καταβιβάζει πολὺ ἀπὸ
ἐλπίδας καὶ ἀπὸ κούρας βρυσούλες. Γι' αὐτὸ εἶνε

ναντίον τοιοῦτων κακῶν δημοσίων ὑπαλλήλων,
καὶ νὰ ἐνεργήσουν πᾶν ὅ,τι πρέπει κατ' αὐτὸν

Γιὰ νὰ προσδεύσων. ἔχοντες ἀνάγκην ἀπὸ
καλὴ διοίκησι.

Τζουμέρκα

πάρεργα τέτοια ζητήματα. Ἀπόδειξις ὁλοφάνε-
ρη τὸ γεγονός ποῦ κανένας τόπος Ρωμείκος ἀπ'
ἐκείνους ποῦ δὲν βροῖσκονται σ' ἄλλα κράνη. Κι'
εἶνε τόσοι πολλοὶ στήν Ἑλλάδα—δὲν εἶνε γνω-
στὸς στοὺς «ἀρομδιόνας» ἄλλ' αὐτοὶ. Κι' ἂν τύχῃ νὰ
ἀκούσανε πῶς ὑπάρχουν, δὲ μπόρεσαν ποτὲ νὰ
νοιώσουν βαθεῖα πόσο ἀξίζουν. Κι' ἀφοῦ δὲν
ἐννοίωσαν πόσο ἀξίζουν δὲν ἔστρεψαν προσο-
χὴ νὰ τοὺς κυττάξουν.

Καὶ γὰρ τὰς αὐτῆς κακομοιρίας Μήπως
ὁ χαρακτῆρας τοῦ Ρωμηοῦ, ἡ ἰδιοσυγκρασία
του καλλίτερα, ποῦ φυτρώνει ἀπὸ τὸν ὥρειο
αὐτὸν τόπο μὲ τὸ νᾶναι ἐπιτόλαιος καὶ ἀσπ-
λεῖδης!

Πολλοὶ ὑποστηρίζουν τέτοια ἐκδοχὴ ὀργον-
τες κακομοιρία στὸ φρενὸς τοῦ Ρωμηοῦ. Ἐ-
γὼ δὲν τὸ παραδέχομαι. Καὶ νὰ τὸ γιατί;

Ὁ Ρωμηὸς γιὰ τὸν ἑαυτόν του, ἀτομικῶς
ἐνεργῶν, γιὰ τὸ συμφέρον του δηλ. εἴτε ὑλικὸ
εἴτε πνευματικὸ, εἶνε πάντοτε διακεκομμένος μὲ
σὰ στοὺς διακεκομμένους. Ἡ ἀτομικὴ πρωτο-
βουλία τοῦ Ρωμηοῦ εἶνε ἀναγνωρισμένη, γιατί

Καταλαβε το τέλος του. σήκωσε το βερό κεφαλή του, άνοιξε τα ματια του και φώναξε

— Μητέρα, γρήγορα για τον παπα, μεταλαβια! και ξανακλεισε τα ματια του.

Η μορφή του σπαρταρούσε από κάποια κρυφή αγωνία. Ίσως κανένα παλιό άμαρτημα του είχε ξεθύνει στο μυαλό την ώρα εκείνησαν τρομερές, έφιαλτης.

ΕΚ ΚΑΛΑΜΠΑΚΑΣ

Καλαμπάκα τη 20 Ιουλίου 1925

«Πίλοι κ. κ. συνεργάται των «Τζουμέρκων».

Σας εύχαριστώ διά το ότι με συγκατεριμήσατε μεταξύ των ανταποκριτών.

Ποι σεκτικός παρηκολούθησα την δρασιν του περιοδικού. Σας συγκαίρω διά την πρωτοβουλίαν και διά τον σκοπόν. Αθρήτως ανάγκη, τα «Τζουμέρκα» να κινηθώσι σκοπιμότερον, ζωηρότερον διά να αποκτήσωσι διά των ιδίων αυτών δυνάμεων τα στοιχειώδη του πολιτισμού αγαθά. με χαροποιεί ή όμόθυμος των άπανταχού Τζουμερκιωτών συνδρομή «των Τζουμέρκων», δέν ήτο δέ δυνατόν άλλώς και να συμβή. Ο,που φυτρώνει ό ρητινοβόλος Έλαιος, ό,που ό άέρας είνε δροσιά και ζωή, ό,που τά καταγάργαρι νερά της άγ. Παρασκευής και του Άράπη, της Γκούρας, της Κανάτας και της Βένιας, του άγ. Γεωργίου, του Χαροκόπου, του Κατή και τ' Άγκαθιού. εκεί όρθοστατεί ή λειβητιά της φιλοπατρίας, της ενότητος και της άλληλεγγύης.

Δέν δύναται παρὰ να έκτιμα δικάως τό έργον των «Τζουμέρκων» ό καθένας, όταν βλέπη να καταβάλληται εύλικρινής προσπάθεια ύπέρ των κοινών του Συνόλου των Τζουμέρκων καθώς και της γενετείρας ήμυν, του μεγαλυτέρου κεφαλογωριού της Προάμιας. περί της καταστάσεως της όποιας μικρά δημοσιεύονται ως προς την ύδρευσιν, την αναδάσωσιν, τον κανονισμόν των βοσκών, την συγκοινωνίαν και λοιπά. Διά τα στοιχειώδη ταύτα του άλληθινού πολιτισμού ζητήματα ύψώθη κάποτε πρό δεκάδων έτών φωνή, φωνή δημιουργική, φωνή ίερεμίου, φωνή βοώντος έν έρήμω. Τώρα δέ που βλέπω να κατανοούν ποίαν σημασίαν και πόσην αξίαν έχουν τα ζητήματα ταύτα και να συσκέπτονται πώς μπορούν να θεραπευ-

θώσι και να αποκατασταθώσι, καιά καθήκον θα βοηθήσω τόσον έμοι την φιλοπατρίδα συνεργασίαν σας δι' όλίγων συνελών ανταποκρίσεων.

Επί του παρόντος σας στέλλω σχέδιον **Καταστατικού Συνεταιρισμού Συνιδιοκτησίας Πραμάντης**, να μελετηθή, να συζητηθή και τυχόν να μεταρρυθμισθή προσφορώτερον ούτως, ώστε να κασστή πλήρης, να κριθή, να έγκριθή και να λάβη σάρκα διά το καλόντης αγαπητής ήμυν ιδιαιτέρας πατρίδος.

Εκ Καλαμπάκας 20 Ιουλίου 1925.

Μετ' αγάπης

ΜΗΕΚΑΣ

ΜΙΑ ΑΔΙΚΙΑ

Συμφώνως τῷ Νόμῳ γίνονται δεκτοίς εισιτήριον εξέτασιν διά την Αην τάξιν του εξέταξιου Διδασκαλείου οί έχοντες άπολυτήριον της Στ' τάξεως του Δημοτικού Σχολείου και διά την Αην τάξιν του Πενταταξίου Διδασκαλείου οί έχοντες άπολυτήριον Έλληνικού Σχολείου.

Μία μαθήτρια άποφοιτήσασα του ρεξαταξίου Αην. Σχολείου έγγράφεται εισιτήριον Αην τάξιν του άνωτέρου Παρ. να γωγείου και λαμβάνει τό ένδεικτικόν π' αναγωγής της έκ ταύτης. Διαιτί με τό ένδεικτικόν τουτο δέν γίνεται δεκτό διά τή Α'α Πενταταξίον; Διότι δέν αντιστοιχεί σως ή Γ' Έλληνικού με την Α'. Αστικήν; Έστω.

Αλλά τότε πώς ή Γ' τάξις της Αστικής αντιστοιχεί με την Β' Γυμνασίον και αί ταύτης άπόφοιτοι γίνονται δεκταί διά την Γ' τάξιν Πενταταξίου;

Τούτο δέν είνε άδικία;

Ένας γονεύς

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Εκ Πραμάντων

Τό χωριό μας παρουσιάζει όλη πόλεως. Πολυκοσμία. Κίνησις μεγάλη. Όλοι οί Πραμιαντιώτες που ζούν σε άλλα μέρη ήσαν στο χωριό τους για να περάσουν τό καλοκαίρι με δροσιά και για να πουν κύριο νηρό από τόν Άράπη. Επίσης ξένοι άρκετοί έχουν επισκεφθί τό χωριό μας.

Η ζωή από έποψη τροφίμων άρκετά καλά. Έκτός του κρέατος, που άφθονεί και τα

άλλα είδη τροφίμων εύκολα κανείς εύρίσκει. Έχομεν συγκοινωνίαν τακτικήν με την Άρτα — Γιάννινα — Τρίκαλα και οί άγωγάτες μας κουβαλούν ό,τι έχει ανάγκη τό χωριό μας.

Έκτός δέ τούτου στην άγορά που γίνεται κάθε Κυριακή φέρουν από τά περίξ συνοικίας και χωριά κάθε είδος τροφίμων και ό καθένας προμηθεύεται ό,τι έχει ανάγκη.

Έξαιρετικώς έφέντος τό πανηγύρι μας παρουσίασε περισσότερη ζωή από κάθε άλλη περασμένη χρονιά.

Αην πρώτη ήμέρα έγινε άρκετά καλός χορός στην πλατεία.

Την δευτέρα όμως ήμέρα ήταν μεγαλυτέρα όρεξη για χορό.

Στίς 4 τό απόγευμα άρχισε να χιτυά ή καμπάνα σημείο ότι είνε ώρα για τό χορό. Έβλεπε λοιπόν κανείς να καταφτάνουν στην πλατεία του χωριού μας μπουλούκια — μπουλούκια άπ' όλους τους μαχαλάδες καρίτσια, παιδιά, γυναίκες, άντρες, γέροι κ.λ.π. και στην άκρη της πλατείας να χωρίζονται τά μεν κορίτσια και αί γυναίκες για την ώρίσιμένη θέσι των στην πλατεία οί δέ άντρες για τά μαγαζιά. Τά γύρω της πλατείας καταστήματα, σχηματίζοντα ήμικύκλιο, είνε στη δόξα των. Έχουν τοποθετήσει όλα τά τραπέζια των. τίς καρέκλες των. τά καθίσματα των και ό,τι άλλο μπορούσε να χρησιμοποιηθί για καθίσμα μπρός από τά καταστήματα για να καθίση ό κόσμος και παρακολουθήσῃ τό χορό.

Όραιο τό θέαμα του γενικού χορού. Να βλέπη: περί τους 250 νέους, τους πολλούς φουστα νελλοφόρους να χορεύουν υπό τόν ήχον των όργάνων τους έθνικούς μας χορούς.

Ένα κακό όμως τά κορίτσια κι' αί γυναίκες δέν έλαβον μέρος στο γενικό χορό όπως άλλοτε. Ένεκεν ό πολιτισμός φαίνεται.

Πρός τό βασίλειον του ήλιου άρχίζουν οί κύκλες στο χορό.

Τά όργανα παύουν. Οί πρώτοι του χορού παραχωρούν τη θέσι τους στούς γεροντοτέρους για να σύρουν τό χορό για να κάμουν τά «δελφονάκια» κι' έτσι τραγουδώντας κάμε γύγκες στο χορό κάμε δελφονάκια είμαι ξένος και θα ιδώ και θα πάω να μολογώ γίνονται οί γκύγκες.

Με τό χορό αυτόν τελειώνει και τό πανηγύρι. Άλλ' όχι ακόμα. Θά χορεύουν κα τό «τροιβητό» πώς τό τείβουν τό πιέρι οί διαβόλοι καλογέροι. Χορό που θέλει παιδιά για τό τρώφιρο του πιερίου.

Αυτό είνε τό έπικρατέστα του πανηγυριού. Ό κόσμος σκορπίζει τά παιδιά πάνω τά επίκαιρα σημεία, τά καρέτια, που θα διαβούν τά κορίτσια για να δούν και διαλέξουν την καλύτερη. Γιατί ό σκοπός των πανηγυριών μας αυτός είνε.

Θά παρακολουθήσουν οί άρραβώνες.

Θ' άρχίσουν οί κουφονυχτέρες στο σκοτεινό κι' από κέντρο της πλατείας κι' ό περίοχος και αδιάκριτος παρακολουθώντας αυτές θα συμπεράνῃ και θα έρχηται να σου λέγη «άπόψε τελειώνει ό δεινα με την δεινα».

Ας ιδούμε λοιπόν πόσοι θα τελειώσουν έφετος.

Την 29ην Ιουλίου έκοθη του χωριού μας τά παιδιά του Χρίστου Κ. Τζαχρήστα έφιλονίκησαν με τόν Δημ. Γ. Μπίκαν για κάποια βοσκή. Αποτέλεσμα της φιλονικίας ήτο ό σοβαρός τραυματισμός του Ιωάννου Τζαχρήστα διά πιστολίον και του Δημ. Μπίκα διά μαχαίρας. Έκ τούτων ό πρώτος μετά περέλυσιν όλίγων όρων εξέπνευσε ό δέ δεύτερος είνε επικίνδυνος.

— Ηραβωνίσθη ό Νικόλ. Ι. Λάμπρης μετά της δ)δος Μαρίνας Απ. Τοδούλου.

— Επίσης ή δις Νίτσα Γ. Λόλη μετά του κ. Γεωργίου Απ. Μαργάρη.

Εύχόμεθα ταχείαν την στέψιν.

X.

Εκ Μελισσουργών

«Στόν Προφήτη Ηλία των Μελισσουργών».

Στή μέση βαθυσκίου δάσους άπάνω σνήν κορυφή ενός λόφου καταφυγμένου από έλατα είνε κτισμένο τό εκκλησάκι του «Προφήτου Ηλία». Από εκεί τό θε μα είνε θαυμάσιο. Απέ αντι του λόφου και εις πολύ μικράν απόστασιν ύψώνεται ένα από τά πυκνότερα και όραιότερα δάση των Τζουμέρκων, ό «Αετός». Είς τούς πρόποδες του λόφου ένα ποταμάκι κυλά ει τά καταγάργαρα και δροσερά νερά του βιαστικά — βιασικά για να τά πάη στόν Άραχθο. Από τό πλάγι του λόφου άκούς τό μουρμουρητό της βούσης με τό κρυσταλλένια νερό της που δροσίζει τό μικρό βοσκό και κάθε διαβάτη.

Τό λάλημα της πέριδας. Η φλογέρα του βοσκού και τό κουδούνισμα των προβάτων άντηχούν στ' αυτιά σου μια μουσική.

Τό άεράκι που έρχεται από τό παραπέρα ψηλά βουνά και τ' άνθισμένα πλάγια μοσχομυρισμένο και δροσερό σου δίνει νέα ζωή.

Τό εκκλησάκι αυτό στίς 20 Ιουλίου έίχε τη γιορτή του. Από την παραμονή τό βράδυ τό έτίμησαν άρκετά παιδιά του χωριού μας και ανέστηκαν εκεί άπάνω με όργανα και ψητά για να γλεντήσουν όστά ημερώματα περιμένοντας τό πρωί και τους άλλους χωριανούς. Πρωί Πρωί φάνηκαν ανεβαίνοντας από τό χωριό κι' άλλοι. Αφού λειτουργηθήκανε στο εκκλησάκι στήσαν χορό και χορεύσαν άρκετη ώρα κορίτσια και παιδιά. Μετά άρχισαν κρεβαίνοντας στο χωριό μπροστά ό παπάζ κι' οί φαλλάδες και κατά σειρά

Αἱ διαφημίσεις πληρώνονται ἰδιαιτέρως

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΟΤΟΠΟΙΪΑΣ
"ΤΑΝΚΣ.,
ΚΕΧΑΓΙΑ, ΛΑΜΠΡΑΚΗ & ΣΙΑΣ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ὁδὸς Ντενὺ-Κοσσέν 29 - Πρατήριον Ἡφαιστου 4
Ποτὰ ἀσυναγώνιστα εἰς ποιότητα

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΑΠΩΝΟΣ
ΜΠΑΖΑΚΗ & ΠΑΤΟΥΝΗ
ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

Τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι—Ἰδρυθὲν τῷ 1830

Βραβευθὲν εἰς τὰς Ἐκθέσεις Σικάγου, Πατρῶν, Πα-
ρισίων, Ἀγίου Φραγκίσκου κλπ. διὰ μεταλλίου χρυσοῦ

Κατάστημα Ἀποικιακῶν καὶ Κρεοπωλείων
ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΚΟΓΚΟΥ
ΕΝ ΠΡΑΜΑΝΤῃ
Εἰλικρίνεια—Προθυμία—Καθαριότης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ὁ ΦΟΙΝΙΞ,
Ὁδὸς Παπάζογλου—Ἰωάννενα